

Bò sữa và bò gặm cỏ cháy.

Người Việt sinh sống hoặc định cư ở nước ngoài có khoảng 4,5 triệu người, tập trung đông nhất ở Mỹ, Úc, Canada, Pháp, Đức, Hàn Quốc và một số nước châu Âu khác. Nhiều người đã thành công trong các lĩnh vực kinh tế, thương mại, giáo dục, khoa học, tài chính và cả trong chính trị bản xứ...

Những người này phần đông định cư ở nước ngoài vì có nhiều phương tiện vật chất, y tế, bảo hiểm xã hội và không bị quản chế khai báo, khi di chuyển và tự do suy nghĩ, và phát biểu ý kiến cá nhân. Theo thống kê của Ủy ban Nhà nước về người Việt Nam ở nước ngoài (NVNONN), cộng đồng NVNONN là nguồn lực quan trọng, có tiềm lực lớn về kinh tế, khoa học kỹ thuật, chính trị, văn hóa, xã hội cũng như trí thức.

Nhiều người đã di tản bỏ lại nhà cửa, thân nhân, làng mạc vì họ biết cái cảnh thiên đàng của xã hội đỏ đã thành công năm 1954 với các cuộc cải cách ruộng đất, cuộc đàn áp nông dân nổi loạn ở Quỳnh Lưu năm 1956, cuộc rèn huấn chỉnh quân, thanh trừng nội bộ. Trí thức cũng không thoát khỏi việc trảm hoa đua nở...Nhiều người khác đi xuất khẩu lao động ra nước ngoài kiếm thu nhập nhiều hơn gửi về giúp cho gia đình nở mày nở mặt. Những người ngoài Bắc di cư vào Nam trước khi lập ra nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hoà, và những người trong Nam bỏ nước đi tị nạn trước khi giải phóng.

Sau giải phóng và cưỡng đoạt tài sản dân miền Nam, Cộng Sản đã gọi tất cả dân miền Nam là bọn *Mỹ Ngụy*. Đối với người dân may mắn vượt thoát được bằng những cuộc vượt biên để xin tị nạn ở các xứ tự do, cộng sản dùng nhiều danh từ thô tục để gọi đám người này. Các sách sử Việt nam ngày nay vẫn đề cao cuộc chiến tranh chống *Mỹ Ngụy*.

Trong một hội nghị với các cán bộ tại Hà nội năm 1975, Trần Phương, Chủ nhiệm Ủy Ban Khoa học Xã hội đã ví von một cách tục tĩu dân miền Nam là *những con điếm cho Mỹ làm tình để đổi lấy viện trợ*. Cùng trong tư tưởng ấy, Lê Duẩn mạt sát những người di tản là *một bọn ma-cô, đi điếm*, Phạm văn Đồng chửi người ra đi là *bọn phản quốc*, và các nhà báo nhà văn cộng sản mới và cũ cũng chửi hùa theo là *những đống rác rưởi trôi dạt khắp năm châu bốn bể. cặn bã xã hội, trây lười lao động, chạy theo bờ thừa sửa cặn* » .

Nhưng chẳng bao lâu, cái nhà nước của đảng Cộng Sản hiện ra nguyên hình. Năm 1990, khi Cộng Sản bắt đầu nhận tiền của người tị nạn gửi về, *bọn đi điếm, bọn phản quốc, những đống rác rưởi* được cộng sản nâng cấp lên là **Việt kiều**, và ân tình hơn, Đỗ Mười tuyên bố **Việt Kiều là những khúc ruột ở bên ngoài ngàn dặm của dân tộc**. [1] Họ dư hiểu cái tục ngữ Việt ta là **đồng tiền liền khúc ruột**.

Danh từ Việt kiều dùng sai và miệt thị những người ngoại quốc gốc Việt vì không ai còn nhận cái quốc tịch của xứ Cộng Hoà xã hội. Các nước văn minh vẫn tôn trọng cái nguồn gốc của công dân họ, không như tiếng Việt thô tục của Cộng Sản .

Năm 2019, cái bọn *ngụy* này và nhiều người đi xuất khẩu lao động đã trả giá rất đắt để ra nước ngoài làm thân nô lệ, kiếm thu nhập nhiều hơn gửi về giúp cho gia đình , đã cung cấp cho cái *nước giàu dân mạnh* một lượng kiều hối liên tục tăng cao qua các năm, đặc biệt từ năm 2016 vượt xa mốc trên 10 tỷ USD và đến 2019 đã đạt 17 tỷ USD. [2]. Nguyên nhân khiến lượng kiều hối đổ về Việt Nam tăng mạnh qua các năm là do lượng người Việt Nam ở nước ngoài khá đông và định cư tại nhiều quốc gia, vùng lãnh thổ trên thế giới, trong đó, lượng người đi lao động xuất khẩu chiếm tỷ lệ khá cao đây là lực lượng chủ lực *kiếm tiền*

gửi về nước. Tính từ năm 1993 đến nay, tổng lượng kiều hối về Việt Nam đạt hơn 167 tỷ USD, bằng khoảng 6,5% GDP.

Nếu cái lượng kiều hối này không còn nữa thì tình trạng sẽ ra sao? Việc này chưa thấy ai và báo chí nào dám viết trong lịch sử đương đại.

Đa số người gốc Việt có nhiều tình cảm, còn nhiều tình cảm với họ hàng, thân thích quê hương cho nên họ gắng công góp sức và gửi ngoại tệ về giúp đỡ bên nhà. Nhưng sự thật là giúp cho ai?

Sau ngày giải phóng, dư luận thắc mắc về chuyện 16 tấn vàng của Việt Nam cộng Hoà, nhưng họ không đặt câu hỏi về chuyện đi chui và làm tiền của quan chức để chạy đi di tản. Ký giả Pháp M. Tauriac đã viết lại cái đám **bò sữa** (vaches à lait) bị đảng và nhà nước nặn lấy **25 tấn vàng** thì chẳng thấy ai nói , số lượng này để trả nợ súng đạn mà các nước anh em đã giúp [3]. Ngoài ra còn có chuyện nước ta bán xác chết của lính Mỹ và lính Pháp để tìm kiều hối sau năm 1977, chưa có nước nào làm như vậy kể cả Nga xô họ không bán hài cốt lính của Napoléon chết trận ở bên Nga.

Các ngoại tệ này có giúp cho dân chúng sau chiến tranh không? Người già Việt Nam chắc còn trong trí nhớ cái thời bao cấp [4] trước khi đổi mới năm 1986? Chế độ tem phiếu chết đói của nhân dân, ai dám lên tiếng thì bị ghép vào tội phản động? Đó là thiên tài của đảng ta trong việc lãnh đạo kinh tế định hướng. Nếu không có đám bò sữa ở ngoại quốc thì dân chúng chết đói như ở Bắc Hàn.

Vì thế cái *bọn nguy cận bả xã hội, chạy theo bơ thừa sữa cận* chạy trốn đã từng làm bò sữa thì hiển nhiên có khả năng cung cấp ngoại tệ cho *cái đám lãnh đạo Hà Nội vô trách nhiệm* [5]. Cái đám này sống trên giàu sang, gửi con cái ra ngoại quốc du học và mua sắm nhà cửa, biệt thự ở nước ngoài để bài tấu khi có sự cố. Như vậy bây giờ giới 9C và 5Ê là giới địa hào và trở thành kẻ thù của chủ nghĩa Mác xít, Lê Nin như họ đã tuyên truyền là *Trí địa hào, đào tận gốc, tróc tận rễ*. Dùng cái bình phong Mác xít Lênin và tư tưởng của cố chủ tịch, họ tiếp tục vắt sữa dân chúng coi như *bò gặm cỏ cháy* thì không có sữa hoặc có sữa thì cũng chỉ là sữa độc [6] . Chỉ có **quân đội** có thể lật đổ cái nhóm này để cứu nước và nhân dân như Gorbachev đã làm.

Nhà văn Duyên Anh là người thẳng thắn. Năm 1975, bị coi như “một trong mười nhà văn nguy hiểm nhất của Việt Nam”, chế độ mới cấm ông viết lách và bắt giam không xét xử suốt sáu năm qua các nhà tù và trại tập trung. Ông được tự do nhờ Amnesty International và Pen Club International can thiệp, và định cư tại Pháp từ năm 1983.

Về cộng sản, ông nói :*Nhiều người đọc sách của tôi, cho là tôi căm thù cộng sản ghê lắm. Không, tôi không căm thù. Ngòi bút tôi chỉ theo lẽ phải, chỉ theo sự thật. Người cộng sản không yêu sự thật và lẽ phải nên tôi chống họ, buộc họ phải tôn trọng sự thật và tôn trọng lẽ phải. Ngoài cộng sản, những người nào không yêu sự thật và lẽ phải, tôi cũng chống. Những kẻ bị tôi chống kêu ầm lên rằng tôi hay đánh phá. Họ tạo nên một dư luận xấu về tôi để mọi người ghét tôi. Có điều này nữa, cộng sản chúng nó căm thù tôi vì tôi chỉ là con một nhà nông nghèo. Thành phần này trên nguyên tắc thì là giai cấp vô sản rồi, phải*

là người của đảng rồi. Nhưng từ khi cầm bút, tôi thấy cộng sản không thực sự làm những gì họ nói. Giai cấp vô sản à ? Chỉ là đồ bỏ trước nhu cầu của đảng. Họ không yêu sự thật và lẽ phải thì mình với họ phải chống nhau thôi....Đấy, cộng sản lúc nào thì vẫn là cộng sản. Cộng sản lúc nào cũng sợ sự thật và lẽ phải... Bạn nhớ là tội cộng sản nó khinh chúng mình lắm. Bằng cố là nó chỉ sai những thăng mười tám hai chục, hạ sĩ trung sĩ làm quản giáo, làm đội trưởng, làm giảng viên cho tù cải tạo dù tù đó là ông tướng, ông bộ trưởng hay văn nghệ sĩ. Thế mà chúng nó bảo là mình đi học tập cải tạo để thành con người mới xã hội chủ nghĩa... một cán bộ Việt cộng nói trong buổi học tập ở cơ quan về sự "bách chiến bách thắng của đảng ta" vì đảng ta có những lãnh đạo là "đỉnh cao trí tuệ loài người" như các "đồng chí Lê Duẩn, Phạm Văn Đồng vân vân". Người cán bộ này dè miệng kể huyền thuyên mọi thí dụ để chứng minh là ngay cả bọn sùng sỏ phản động nhất của Mỹ ngụy cũng phải đầu hàng đảng ta nếu không muốn bị đảng ta nghiền nát. [6]-

Tham khảo

[1]- Tuyển tập Lâm văn Bé

[2]- Kiều hồi 2021: Quan ngại hay lạc quan, Tạp chí tài chính online

[3]- Michel Tauriac, Việt Nam le dossier noir du communisme, Plon-2001 [4]- Nhiều tác giả, Chuyện thời bao cấp NxB Thông Tấn, 2007

[5]- Hồi ký cựu bộ đội hồi chánh định cư tại Mỹ

[6]- Duyên Anh cuối đời, Hưng Việt

Ngụ Hồ

www.vietnamvanhien.net

